

WRZESIEŃ 2024 WYDANIE NR 73

SŁONECZKO

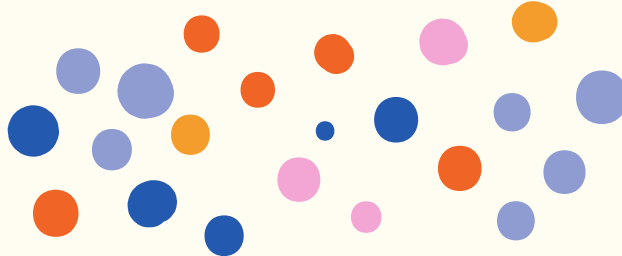
KWARTALNIK PRZEDSZKOŁA NR 161
KSIĘCIA PRZEMYSŁAWA
W POZNANIU

"JEŚLI CHCESZ MIŁO
SPĘDZIĆ CZAS
PRZYJDŹ SZYBKO TU
DO NAS
TU ZABAWA
I NAUKA,
DLATEGO TYLE
DZIECI CIĄGLE DO NAS
PŪKA"

KRONIKA PRZEDSZKOLNA

13.09.2024r. - Dzień kropki. Dzieci uważnie wysłuchały opowiadania, jak to zwyczajna kropka zmieniła świat małej dziewczynki o imieniu Vashti. Historia ta uświadomiła przedszkolakom, że każdy z nas ma jakieś ukryte zdolności, TALENT. Tego dnia również dostrzegaliśmy kropki tam, gdzie wcześniej nikt na nie nie zwracał uwagi.

13.09.2024r. - Wycieczka do Starego Zoo. Tego dnia przedszkolaki z grupy III i IV odwiedziły zwierzęta w Starym Zoo.

16.09.2024r. - Spotkanie z pracownikami GOAP-u. Pogadanka na temat segregacji odpadów.

19.09.2024r. - Wycieczka do Jednostki Straży Pożarnej przedszkolaków z grupy V.

20.09.2024r. - Powitanie nowej pory roku - Jesieni. Celem zabaw związanych z tematyką było utrwalenie wiadomości o jesieni, integrowanie się dzieci, a przede wszystkim wspaniała zabawa. Płąsom i zabawom towarzyszyła muzyka i jesienne piosenki.

26.09.2024r. - Zawody sportowe na boisku OLIMP. W tym dniu przedszkolaki z grupy IV i V brały udział w rozgrywkach w piłkę nożną organizowanych przez Klub Piłkarski UKS Talent Poznań. Udział w zawodach sprawił wszystkim wiele radości.

30.09.2024r. - Dzień Chłopaka. Tego dnia niespodziankę dla wszystkich chłopaków przygotowały dziewczynki. Zgodnie z tradycją otrzymali od koleżanek skromne upominki.

PRZEMOC W BIAŁYCH RĘKAWICZKACH, CZYLI O ZAWSTYDZANIU DZIECI

Wstyd grubym murem oddziela nas od prawdziwych uczuć i potrzeb, które, głęboko schowane, czasem nie mają szans na to, by być zauważone, zrozumiane i by się o nie zatroszczyć. Za wstydem zazwyczaj kryje się nieuświadomiona potrzeba akceptacji, zrozumienia, wsparcia, pomocy, wspólnoty, uznania.

Co ciekawe, nie rodzimy się z poczuciem wstydu – to emocja społeczna, którą poznajemy w relacji z innymi ludźmi. To dorośli uczą dzieci, czego mają się wstydzić – niewłaściwych zachowań, a także pokazywania swoich sfer intymnych.

Zawstydzanie dzieci jest najczęściej owocem frustracji, złości, bezradności osób dorosłych. W sytuacji, gdy rodzic nie potrafi skutecznie wpłynąć na zachowanie dziecka, sam czuje wstyd, poniżenie lub wściekłość. Chcąc poradzić sobie z tym emocjami, daje im ujście, zawstydzając dziecko – łagodzi tym swoje trudne doświadczenia i „wychodzi z twarzy”. Zawstydzanie dziecka bowiem, zwłaszcza publiczne, jest bardzo skuteczne – dzieci dość często przestają zachowywać się w sposób niepożądany, byle tylko dorosły przestał je upokarzać.

Do wypowiedzi o charakterze zawstydzającym zaliczyć można:

- moralizowanie: „Chyba podmienili nam syna, bo przecież nasz potrafi dziękować za prezent”, „Grzeczne dziewczynki tak się nie zachowują”;
- upokarzające uwagi: „Ale z ciebie beksa”, „Co z ciebie za siostra, przez którą płacze brat?!”;
- oczekiwania wobec płci: „Chłopaki nie płaczą”;
- oczekiwania wobec wieku: „Nie zachowuj się jak dziecko”;
- oczekiwania wobec kompetencji dziecka: „Tacy duzi chłopcy jak ty nie sikają już w majtki”, „ Oj, osiołku, przecież 2 i 2 to 4”;
- porównywanie: „Zobacz, jak dziewczynka grzecznie siedzi, nie to, co ty”;
- dotyczące fizyczności: „Aleś ty chudy”;
- dotyczące psychiki/emocji: „I co się śmiejesz? Nie widzę tu nic zabawnego”, „Na twoim miejscu nie byłbym taki zadowolony”;
- dotyczące intymności: „Nie grzeb ciągle w tej pupie”.

Konsekwencje zawstydzania

Ze wstydem jest dużo trudniej niż z innymi emocjami, ponieważ niełatwo dla niego znaleźć ujście. Smutek ma łzy, złość ma krzyk, a wstyd chowa się głęboko i zatruwa życie na długo i na wiele różnych sposobów:

- blokuje naturalny entuzjizm dzieci, ich ciekawość i potrzebę eksplorowania,
- obniża poczucie własnej wartości,
- powoduje wycofywanie się z relacji,

- rodzi poczucie niemocy, bezsilności,
- sprawia, że czujemy się słabi,
- wywołuje lęk przed pomyłką i ośmieszeniem,
- zaszczepia przekonanie, że nie jest się wystarczająco dobrym, a nawet że jest się gorszym od innych.

Co możemy zrobić?

1. Posłuchaj empatycznie.

Dorośli zawstydzają swoje dzieci, opierając się na subiektywnej ocenie zachowań, które kwalifikują jako niewłaściwe. Skupianie uwagi wyłącznie na zachowaniu pozbawia dzieci szansy na bycie zrozumianym, rodzicom nie pozwala poznać intencji i motywacji, którymi ich dzieci się kierują, i wreszcie utrudnia poszukiwanie innych sposobów postępowania w trudnej dla obu stron sytuacji.

2. Szanuj dzieciaka swego jak siebie samego.

Dzieci mają naturalną chęć do rozwijania świadomości społecznej. Jeśli doświadczają szacunku takiego jak ludzie dorośli, same także kształtują taki stosunek do innych. Warto więc zweryfikować swój pogląd na dziecko – czy jest pełnowartościową osobą od samego początku, czy dopiero proces socjalizacji i wychowywania czyni z niego człowieka? Czy można ufać jego kompetencjom, czy lepiej zakładać, że ma większe skłonności do złego postępowania.

3. Bądź przykładem

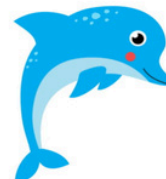
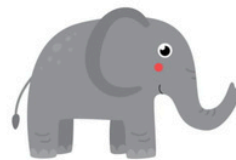
Jeśli dorosły postępuje w sposób niebudzący zastrzeżeń, to z wielkim prawdopodobieństwem jego potomstwo przejmie takie standardy zachowań, które nie wymagają zawstydzania i upokarzania. Dzieci są bystrzymi obserwatorami.

4. Ucz się, ucz.

Im więcej wiemy na temat przebiegu rozwoju naszych dzieci, tym lepiej dla wszystkich. Jeśli będziemy w stanie zaakceptować ich rozwojowe ograniczenia, rzadziej będziemy je zawstydzali. Dostosujemy wtedy nasze oczekiwania do ich możliwości.

Zawstydzanie pozostawia ślady na całe życie. Jego niszcząca siła oddziałuje na relacje z najbliższymi, niwecząc istniejącą między nimi bezpieczną więź – tak istotną dla prawidłowego rozwoju wszystkich sfer dziecka. Czas zdecydowanie się temu sprzeciwić.

Otocz pętlą zwierzątka, które mieszkają w lesie.

Rysuj po śladzie.

Jak wspierać rozwój motoryki małej u dziecka?

Kiedy za oknem szaro, pochmurno i deszczowo, a aura w niczym nie zachęca do wyjścia na zewnątrz, zastanawiamy się, w jaki sposób uatrakcyjnić dzieciom czas spędzony w domu.

Nie od dziś wiadomo, że w przypadku małych dzieci najlepiej jest łączyć zabawę z nauką i rozwojem. U dzieci w wieku przedszkolnym zadbać należy o wielowymiarową stymulację jego rozwoju. Posłużyć mogą temu kreatywne zabawy wymyślane przez opiekunów w warunkach domowych, jak również oryginalne gry i zabawy dostępne obecnie na rynku. Rodzice maluchów powinni też zaopatrzyć w materiały plastyczne, choćby te najbardziej podstawowe. Rysowanie, malowanie i brudzenie się farbami, kredkami czy pisakami będzie dla malucha świetną zabawą, a przy okazji pobudzi jego wyobraźnię, kreatywność i będzie doskonałą okazją do ćwiczenia precyzji i sprawności rączek. Tutaj świetnie sprawdzą się również wszelkiego rodzaju klocki i układanki. Budowanie wieży, torów dla wyścigówek czy układanie puzzli z ulubioną postacią z bajki z pewnością zainteresują małego odkrywcę. Dobrym pomysłem jest też lepienie figurek z masy solnej, w których przygotowanie można zaangażować także dziecko.

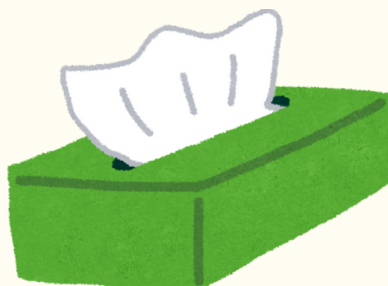
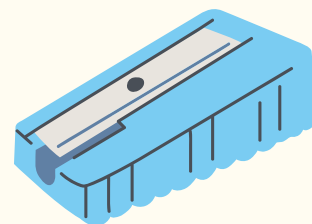
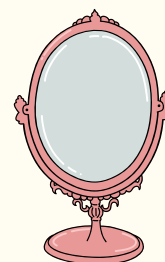
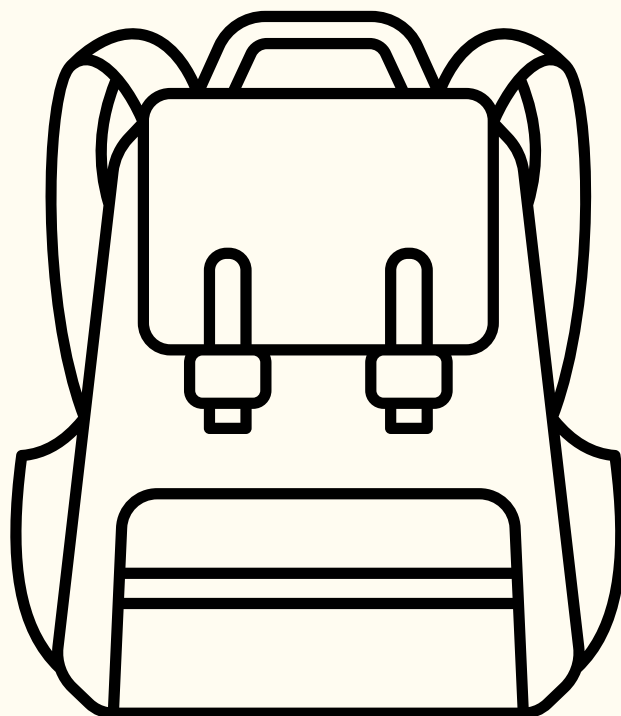
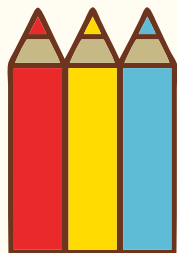
Ćwiczenia stymulujące motorykę małą:

- nawlekanie koralików,
- lepienie z ciastoliny lub plasteliny,
- kolorowanki dla dzieci,
- kalkowanie obrazków,
- stemplowanie i kolorowanie,
- nawlekanie koralików, makaronu...
- przelewanie płynów z naczynia do naczynia,
- segregowanie wymieszanych drobnych przedmiotów (guzików, koralików itp.).

Celem takich ćwiczeń na małą motorykę jest poprawa kontroli nad napięciem mięśni w obrębie rąk i dłoni. Ćwiczenia te polegają na używaniu odpowiedniej siły, rozluźnianiu mięśni i napinaniu ich, kontrolowaniu mięśni od barku aż po końce palców oraz na nauce wykonywania płynnych i precyzyjnych ruchów zarówno całą ręką, jak i tylko palcami dłoni.

Co spakować do przedszkola? Połącz z plecakiem odpowiednie elementy.

WITAJ PRZEDSZKOLE!

SERDECZNIE WITAMY NASZYCH PRZEDSZKOLAKÓW I ICH RODZICÓW
PO WAKACYJNEJ PRZERWIE. MAMY NADZIEJĘ, ŻE WYPOCZĘCI
I Z UŚMIECHEM NA TWARZY WRACACIE W PRZEDSZKOLNE PROGI.

SZCZEGÓLNICIE CIEPŁO WITAMY NASZYCH NOWYCH PODOPIECZNYCH, KTÓRYM
ŻYCZYMY SZYBKIEJ ADAPTACJI ORAZ NAWIĄZANIA WSPANIAŁYCH ZNAJOMOŚCI.

WSZYSTKIM CZŁONKOM NASZEJ PRZEDSZKOLNEJ SPOŁECZNOŚCI
ŻYCZYMY DUŻO RADOŚCI, SŁOŃCA ORAZ WIELU SUKCESÓW
W ROZPOCZYNAJĄCYM SIĘ ROKU SZKOLNYM
A RODZICOM OWOCNEJ WSPÓŁPRACY
I ZADOWOLENIA!

Dyrekcja, grono pedagogiczne oraz pracownicy
Przedszkola nr 161 Księcia Przemysława
w Poznaniu.

*Zespół redakcyjny: Anna Jamry, Sylwia Lisowska- Wałęcka,
Michalina Sobolewska*

